

Mặt Trái Của Tấm HUY CHƯƠNG

Hoàng Thân Vinh

Tấm huy chương nào cũng có 2 mặt, mặt phải và mặt trái. Mặt phải là mặt mà ai ai cũng biết vì nó đã được tuyên dương theo tên gọi của huy chương đó. Như các huy chương về Nobel hòa bình mà hằng năm được trao tặng cho người có công đóng góp cho nền hòa bình thế giới! Ở đây tôi chỉ đề cập tới giải thưởng Nobel hòa bình được xét trao thưởng hàng năm!

Trong quá khứ nhiều nhân vật tiêu biểu đã được trao giải một cách xứng đáng, làm tôn vinh cho giải thưởng cao quý này về mặt danh dự cho người nhận giải, cũng như về mặt vật chất (giá trị hiện kim của giải lên tới một triệu rưỡi dollars). Có thể kể như sau:

Tiền sĩ Mục sư Martin Luther King người da đen Hoa Kỳ đấu tranh cho quyền bình đẳng con người, một câu nói của ông làm cho chúng ta phải suy ngẫm nhiều: Thế hệ của chúng ta phải sám hối, không phải vì những việc làm xấu xa của kẻ độc ác, mà là sự im lặng đồng lõa của những người tốt! *“We shall have to repent in this generation not so much of the evil deeds of the wicked people, but for appalling silence of the good people!”*. Ông là người trẻ nhất

được trao giải thưởng Nobel hòa bình năm 1964, sự nghiệp đang lên nhưng ông đã bị ám sát chết ngày 4/4/1968, sau đó chính quyền Hoa Kỳ còn vinh danh ông, đặt tên ông cho một ngày nghỉ lễ hằng năm (như là một ngày quốc lễ vào ngày thứ 2 tuần lễ thứ ba của tháng giêng). Đồng thời một tượng đài kỷ niệm Mục sư Martin Luther King trị giá 120 triệu dollar, đã được tổng thống Mỹ Barack Obama khánh thành ngày 16/10/2011.

Đức Đạt Lai Lạt Ma người Tây Tạng lãnh đạo tinh thần lưu vong của người Tây Tạng nổi tiếng về hoạt động nhân quyền và hòa bình thế giới đã được trao giải Nobel hòa bình năm 1989.

Ông Nelson Mandela ở tù lâu đến 27 năm, vì tranh đấu cho quyền bình đẳng màu da, cũng như tự do, dân chủ và nhân quyền cho người dân, ra tù là tổng thống da màu đầu tiên của Nam Phi, hết nhiệm kỳ không ứng cử tiếp, sau đó ông đã được trao giải khôi nguyên Nobel hòa bình!

Bà Aung San Sun Kyi là người Miến Điện, bà được giải Nobel Hòa bình năm 1991 và đảng của bà đã thắng cử về vang trong cuộc bầu cử cách đây hơn cả 18 năm, nhưng bà đã bị nhóm độc tài quân phiệt không trao quyền lãnh đạo đất nước và còn bắt giam, hay quản chế tại gia gần cả 18 năm qua!

Ông Lưu Hiểu Ba một giảng viên triết học, người Trung hoa kêu gọi phải cải tổ chính trị mới có thể xây dựng nhà nước pháp quyền, ra bản hiến chương số 08 tung lên mạng và đã thu thập được hơn 10 ngàn chữ ký, vì thế Bắc Kinh lo ngại đây có thể là một tia lửa có thể thiêu rụi cả một khu rừng đang nắng hạn! (ông đang bị Trung Cộng kết án 11 năm giam trong tù), ông đã được xét trao giải khôi nguyên Nobel hòa bình năm 2010, nhưng ông lại không được cho đi nhận giải và vợ ông cũng bị cấm không thể thay chồng đi nhận giải! Chính quyền Trung Cộng còn gây áp lực lên quốc gia trao giải!

Cuối cùng lễ trao giải vẫn được tiến hành ngày 10/12/2010 tại Oslo thủ đô Na Uy trước sự chủ tọa danh dự của Quốc vương và Hoàng hậu Na Uy, gồm 7 chiếc ghế, trong đó 6 chiếc ghế cho 6 người trong Ủy ban trao giải Nobel hòa bình và một ghế để trống ở giữa (dành cho nhà hoạt động ly khai Luru Hiều Ba, ghế trống đặc biệt này được xếp giữa Quốc Vương và Hoàng hậu xứ Na Uy!). Với lời tuyên bố độc đáo của Thorbjorn Jagland chủ tịch ủy ban xét giải trong không khí trang nghiêm của khán thính giả: đối tượng của người được trao giải Nobel hòa bình năm nay ông Luru Hiều Ba hiện đang bị giam giữ trong nhà tù Đông Bắc Trung Quốc, ông nói thêm: *đây là lần đầu trong 65 năm qua của giải Nobel hòa bình mà chiếc ghế của người nhận giải phải bị bỏ trống!* Ông Luru cũng nhờ vợ mình chuyển lời là ông muốn dành giải thưởng năm nay cho những linh hồn đã hy sinh trong cuộc đàn áp ghê rợn ở Thiên An Môn ngày 4/6/1989, ở Bắc Kinh Trung Quốc do Đặng Tiểu Bình ra lệnh sát hại, và Ủy ban xét giải rất vui lòng làm theo ý muốn của ông Luru! Kết thúc bài phát biểu của mình, ông Jagland đã đặt huy chương và bằng danh dự vào chiếc ghế để trống dành cho người thắng giải khôi nguyên Nobel hòa bình năm 2010!

Đâu đây làm tôi nhớ lại câu nói của Voltaire: *“Tôi ghét câu nói của anh, nhưng tôi sẽ tranh đấu đến chết cho cái quyền của anh được nói câu đó!”*. Đối với các chế độ Cộng Sản hay độc tài thì quyền tự do phát biểu, tự do tư tưởng hay nói chung tự do ngôn luận cùng nhân quyền là điều cấm kỵ, vì người Cộng Sản sợ sự thật giống như ác quỷ Dracula sợ ánh sáng mặt trời! Trên thế giới này nếu mọi chính quyền đều tôn trọng phương châm của Voltaire thì cuộc đời sẽ đáng sống biết bao!!!

Giải thưởng Nobel hòa bình năm nay tháng 10/2011 được trao cho 3 phụ nữ Bắc Phi đó là 2 bà thuộc nước Liberia thứ nhất bà Ellen Johnson Sirleaf 72 tuổi, tốt nghiệp Master kinh tế tại Havard University, nữ Tổng Thống đầu tiên của Liberia từ tháng 1/2006, thứ 2 là bà Leymah Roberta Gbowee 41 tuổi, trước là một cán sự xã hội, cũng người xứ Liberia với chủ trương *“phụ nữ Liberia hành động cho hòa*

bình” và bà thứ 3 thuộc xứ Yemen là bà Tawakkul Karman 32 tuổi tốt nghiệp khoa học chính trị tại University of Sana’a, là nữ ký giả, hô hào *tự do dân chủ và nhân quyền* chống lại tổng thống độc tài Ali Abdullah Saleh của nước Zemen (đất nước với 23 triệu dân!).

Giải thưởng Nobel hòa bình năm 2011 được trao cho 3 phụ nữ Bắc Phi

Ngoài ra giải Nobel hòa bình được xét trao cho những người sau đây xét ra thấy không ổn cho lắm, đó là:

Sau khi hiệp định Paris ký ngày 27/01/1973 về cái gọi là *“hiệp định hòa bình cho Việt Nam”*, mà thực chất là Mỹ đã bán đứng miền Nam Việt Nam cho Cộng Sản miền Bắc, để phủ tay và đem về Hoa Kỳ chừng 591 tù binh, phần lớn là phi công, từ phi trường Gia Lâm Hà Nội tháng 2-4/1973 (trong đó có các tù binh Mỹ bị bắt ở Lào!), nói về hiệp định Paris này, một nhà ngoại giao Nam Hàn lúc đó đang có mặt tại Saigon đã thốt ra những lời phát biểu đầy giận dữ: *“Nền hòa bình trong danh dự của Tổng thống Mỹ Richard Nixon hả? Chỉ là một trò gian lận quái đản của thế kỷ!”*. Tuy nhiên 2 nhân vật chủ chốt (Cộng Sản Miền Bắc & Hoa Kỳ) đã diễn màn kịch dỏm này lại được tưởng thưởng cùng giải Nobel Hòa Bình năm 1973, đó là ông ngoại trưởng Mỹ Henry Kissinger Hoa Kỳ, và Lê Đức Thọ (CSBV) chia nhau giải này. Lê Đức Thọ đã từ chối không nhận lãnh 1/2 giải này có lẽ ông ta đã biết trước là có hòa bình gì đâu mà lãnh giải cho thêm bí mật! Quả thật đúng như vậy, vừa được hơn 2 năm sau, ngày 30/4/75 Cộng Sản Bắc Việt cưỡng chiếm miền Nam bằng vũ lực, những nước lớn như Hoa Kỳ, Liên Xô, Trung Quốc, Anh và Pháp (5 nước có chân thường trực trong hội

đồng bảo an Liên Hiệp Quốc) đã ký tên bảo đảm hiệp định Paris đã ngoảnh mặt làm ngơ, phải tay xem như chẳng có một tí trách nhiệm nào!

Năm 1994 Ba ông Yitzhak Rabin Thủ tướng Do Thái, ông Shimon Peres ngoại trưởng Do Thái và ông Yasser Arafat nguyên là chủ tịch tổ chức giải phóng Palestin, cả 3 ông này đã chia nhau giải thưởng Nobel Hòa bình, ngày 10/10/1994. Năm 1958 Arafat giúp sáng lập phong trào Fatah, với mục đích giải phóng Palestin! Tháng 5/1964 tổ chức giải phóng PLO được thành lập. Ai cũng biết PLO là một tổ chức khủng bố mà ngày 4/2/1969 ông Arafat đảm trách chủ tịch của tổ chức PLO đưa sự nghiệp giải phóng Palestin nổi tiếng khắp thế giới! Trong thế vận hội thể thao thế giới Olympic năm 1972 tổ chức tại Munich Đức Quốc (West Germany), tổ chức PLO đã giết chết 11 lực sĩ Do Thái khi tham dự thi đấu ở thế vận hội này! Không còn ra cái thể thống gì cả, không biết ông Arafat chủ tịch PLO nhân danh cái gì để ra lệnh thảm sát ghê rợn 11 lực sĩ Do Thái nói trên!

Ngày 13/11/1974 tại diễn đàn Liên Hiệp Quốc, trong đó có đoạn ông nói: *“ông đến đây một tay cầm nhánh Olive tượng trưng cho hòa bình, và một tay cầm súng! Trách nhiệm của mọi người là đừng để cành Olive vượt khỏi tay ông!”*

Ngày 12/12/1988 ông Arafat tuyên bố nhìn nhận sự tồn tại của Do Thái và đồng thời lên án chủ nghĩa khủng bố, năm 1991 ông Arafat 62 tuổi kết hôn với nữ thư ký riêng cô Suha Tawil 28 tuổi tại Tunis, ngày 24/7/1995 sanh 1 bé gái, bà Suha Arafat được cấp hàng tháng 100 ngàn USD để có cuộc sống đế vương ở Paris!

Hoa Kỳ dàn xếp cho tổ chức Palestin và Do Thái gặp nhau ở Washington DC để rồi bản tuyên ngôn về hòa bình đã ra đời ngày 13/9/1993 trong đó: *Do Thái đồng ý trao quyền tự trị lại cho người Palestin ở giải Gaza cùng một phần khu vực bờ Tây, đổi lại PLO chính thức công nhận Do Thái!*

Việc Arafat được giải Nobel hòa bình năm 1994, cũng như Đức Phật đã từng nói, *“đồ tể*

mà bỏ đao ra cũng có thể trở thành Phật được!” Nếu không thế thì làm sao Arafat lại được nhận giải Nobel hòa bình! Có trời mới biết được Tuy ông Arafat cho đến cuối đời ông vẫn từ chối các câu hỏi liên quan đến hoạt động thời đó, và luôn đưa ra câu trả lời: ông ta chống đối các hành động khủng bố! Liệu ông ta có liên hệ trực tiếp các chuyện đã xảy ra không? Hay vẫn còn là điều bí mật?

Ông thủ tướng Do Thái Rabin bị một người Do Thái quá khích bắn chết tháng 11/1995, còn Arafat chết bệnh năm 75 tuổi ngày 12/11/2004 tại một bệnh viện ở Paris!.

Mới đây thôi, ông Barack Obama Tổng Thống thứ 44 của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, mới nhận nhiệm vụ tổng thống Mỹ từ tháng 1/2009, dù chưa được 1 năm tại chức, TT Barack Obama ngày 10/12/2009 đã đến thủ đô Oslo của Na Uy để được trao tặng giải Nobel hòa bình năm 2009. Việc Barack Obama nhận giải thưởng này, dư luận truyền thông cũng như dân chúng Hoa Kỳ có nhận định: *chừng 61% dân Mỹ không cho rằng ông xứng đáng nhận giải*), làm cho thiên hạ ngạc nhiên nhất đó là vì thông thường giải thưởng chỉ được xét trao cho những ai đã thật sự có đóng góp, có công lao, công trạng thực sự, chứ không phải bằng những lời nói lời hứa cho tương lai để rồi tặng thưởng như là một hành động tưởng thưởng trước vậy đó! Ông Barack Obama nhận huy chương, nhưng phân hiện kim 1,4 triệu dollar lại hiến tặng lại cho các tổ chức bất vụ lợi để làm từ thiện hay xã hội công ích! (Ngày 10 tháng 12 là ngày kỷ niệm ngày mất của Alfred Nobel, người sáng chế thuốc nổ và cũng là cha đẻ của giải Nobel hàng năm!)

Cuối cùng cho dù là giải thưởng nào, cao quý đến đâu đi nữa, thì tầm huy chương nào cũng có 2 mặt của nó! Một số người lại cho rằng giải Nobel hòa bình được xét trao hằng năm, đôi khi cũng bị chi phối vì lý do chính trị một phần nào đó! Thiệt tai! Thiệt tai . . .

Xứ Vạn Hồ (Minnesota) Mùa Halloween
31/10/ 2011 – **Hoàng Thân Vinh**